

ЛІТЕРАТУРА

1. Горгош Л. І. Інтеграція інноваційних та традиційних технологій в навчально-виховному процесі початкової школи. *Розкажіть онуку*. 2009. №1-2. С. 14.
2. Комар О. М. Інтерактивні методи як інноваційна діяльність сучасного вчителя початкової школи. *Початкова школа*. 2010. №7. С.47.
3. Пометун О. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання. К.: А.С.К, 2004. 192 с.
4. Ющенко І.В. Впровадження інтерактивних технологій навчання на уроках в початкових класах. *Початкове навчання та виховання*. 2010. №2. С.2-7.

ТЕХНОЛОГІЇ ВПРОВАДЖЕННЯ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Ксінчук В. Ю.

*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний
університет імені академіка Степана Дем'ячука»*

Хом'як О. А.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри теорії та методик початкової освіти
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний
університет імені академіка Степана Дем'ячука»*

Сучасні тенденції розвитку Нової української школи характеризуються переходом від традиційної моделі навчання до розвивальної конструктивної моделі, орієнтованої на результат. Актуальним питанням сьогодення є створення сприятливих умов для особистісного становлення й творчої самореалізації кожної дитини, формування її життєвої компетентності, а особливо дітей з особливими освітніми потребами. Саме тому впровадження технологій особистісно-орієнтованого підходу значно розширює можливості гармонійного розвитку дітей з особливими освітніми потребами в освітньому середовищі Нової української школи.

Технологічний арсенал особистісно-орієнтованого підходу, на думку Є. Бондаревської, складають методи і прийоми, що відповідають таким вимогам, як: діалогічність; діяльно-творчий характер; спрямованість на підтримку індивідуального розвитку дитини; надання дитині необхідного простору, свободи для прийняття самостійних рішень, творчості, вибору змісту і способів виховання і поведінки [1, с. 317].

До педагогічної технології належить технологія практичної реалізації моделі навчання дітей з особливими освітніми потребами, яка спирається на скоординовану міждисциплінарну взаємодію суб'єктів означеного процесу, що забезпечує сприятливі умови для їх особистісного розвитку, а саме: знання етапів та закономірностей нормативного онтогенезу у різні вікові періоди; розуміння специфіки психічного та фізичного розвитку вихованців з опорою на знання причин та механізмів його виникнення; урахування індивідуальних особливостей вихованців із різним рівнем розвитку; знання особливостей взаємодії між дошкільниками із особливими освітніми потребами та їх здоровими однолітками.

Серед технологій впровадження особистісно-орієнтованого підходу до організації навчання і виховання дітей з особливими освітніми потребами в початковій школі вважаємо найбільш доцільними такі:

Технологія розвиваючого навчання. Розвивальне навчання – напрямок в теорії і практиці освіти, що орієнтується на розвиток фізичних, пізнавальних і моральних здібностей дітей з особливими освітніми потребами, що навчаються шляхом використання їх потенційних можливостей. Це мотивація на конкретні дії, на пізнання, на нове.

Технологія різнорівневого навчання. Це педагогічна технологія організації процесу, в рамках якого передбачається різний рівень засвоєння навчального матеріалу дітьми з особливими освітніми потребами.

Технології музичного впливу. У різних формах фізкультурно-оздоровчої роботи. Використовуються для зняття напруги, підвищення емоційного настрою дітей з особливими освітніми потребами.

Технологія організації розвивального середовища початкової ланки освіти. Створення розвивального середовища, в якому всі діти мають можливість брати активну участь в освітньому процесі, одержувати якісну освіту та успішно інтегруватись у суспільство, є ключовою проблемою ЮНЕСКО.

Технологія моніторингу індивідуальних досягнень дітей початкових класів з особливими освітніми потребами. Згідно Національної доктрини розвитку освіти одним із стратегічних напрямів підвищення її якості, оновлення змісту та форм організації освітнього процесу є моніторинг, система інструментарію якого здатна оцінити її ефективність та передбачити подальші кроки щодо її підвищення [2, с. 7].

Моніторинг індивідуальних досягнень включає оцінку фізичного розвитку, стану здоров'я, загальних здібностей (пізнавальних, комунікативних, регулятивних), що дозволяє вчасно помітити несприятливі зміни порушень.

Отже, на сьогодні існує нагальна потреба як подальшої розробки, так і впровадження пропонованих науковцями освітніх особистісно-орієнтованих технологій, прогресивних зарубіжних технологій розвитку особистості дітей з особливими освітніми потребами. Найпродуктивнішою формою розвитку та накопичення досвіду спільного навчання дітей з особливими освітніми потребами та їх здорових однолітків є здійснення інклюзивного навчання в умовах початкової школи, що орієнтуються на зарубіжний досвід, адаптуючи його до вітчизняних умов.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дубасенюк О. А. Теоретико-технологічні засади впровадження особистісно орієнтованого підходу у професійнопедагогічній підготовці майбутнього вчителя. Житомир : ЖДУ ім. І. Франка, 2012. 386 с.
2. Ладивір С. Перші уроки добра. *Дошкільне виховання*. 2008. № 2. С. 5-7.

САМОКОНТРОЛЬ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ПЕДАГОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ЗВО

Кузнецова О. В.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
професор кафедри педагогіки, психології, початкової освіти
та освітнього менеджменту*

*Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради*

Бордунова Т. В.

*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради*

Одним із визначних першочергових завдань кожного закладу вищої педагогічної освіти стає забезпечення якості професійної підготовки майбутніх фахівців. Але з початком пандемії Covid-19, а потім повномасштабної військової агресії росії та переходом закладами освіти здебільшого на дистанційну форму навчання виникла необхідність в переосмисленні та перебудові всього освітнього процесу з метою виконання кваліфікаційних вимог до здобувачів вищої освіти, їхнього професійного зростання, підвищення конкурентоспроможності в інформаційному, цифровому суспільстві, що в свою чергу потребує орієнтації на розвиток особистості, здатної до самоосвіти, саморозвитку та самоконтролю у професійній сфері.

Вирішенню цих завдань у підготовці фахівців, які б відповідали вимогам сучасності сприяє така побудова змісту та організації освітнього процесу, яка б сприяла професійному становленню особистості на основі продуктивності, ефективності та результативності її самоосвітньої діяльності.

Потреба у самоконтролі навчальної діяльності майбутніми вчителями обумовлена сучасними умовами організації освітнього процесу за Європейською кредитною трансферно-накопичувальною системою, що передбачає плановість та логіку освітнього процесу у практичних цілях навчання, при цьому направляючи здобувачів освіти на формування вмін і навичок самоосвітньої діяльності,